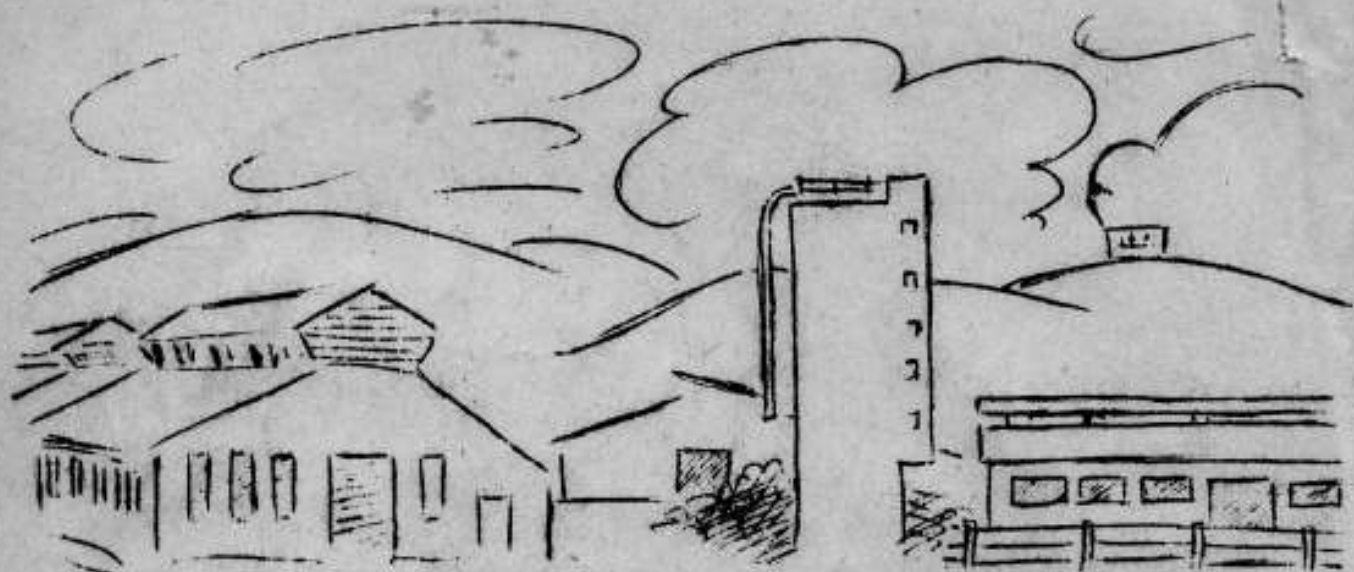

דברי הכפר

התאחדות הכללית של העובדים העבריים בארץ - ישראל

הכרזים - התנועה המאוחדת

אחד העבודות והעבודות

כפר הנשיא

16.9.1955

מס' 23

כ"ט בתולול, תשס"ו

ראש השנה תשס"ו

"בראש השנה יכתובון וביום צום כפור יתחמון: כמה יעברון זמנה יכראון, מי יחיה ומי ימות...."

הימים הנוראים הם לפי המסורת היהודית ימי-משפט שבהם נידון עולם ומלואו. לפי מסרה זו אין האדם נידון בידי גורל עורר, כי אם לפי מעשיו, טובים כרעים. אך נקמה לו ההודמנות לאחר במסוגה ממעשיו הרעים. אין האלהים "יהפץ גמור המה כי אם גמורו מורכבו והיה". לכן ימים ילה, עשרת ימי התשובה, הם ימי השבון הנפש.

הנה כמדל ראש השנה היהודית מזה של הגויים באפיו הרציני ובחכמו המסודי הנעלה. גם חכמו זה גם חכמו מקבליה, דג יחכמו בוחבי יום זה את דרכנו. חוכרת ראש-השנה של "דברי הכפר" מוקדמה להארת חיינו מצדדים שונים, ומי יתן והעורר מחשבה ובקרה קונסטרוקטיבית ברוחי התקדמה.

מערכת "דברי הכפר" מברכת את כל קוראיו בברכה

הרחבת המשק או הכנסת הקניינים

"כ"ג. הקבוצה" של יוני ש.ו. הופיע מאמר של חיים גבתי "לחייקת המבנה של המשק הקבוצי". כל המאמר הוא יסודי ביותר ולפי דעתי מנחה בצורה נכונה את סוגי המצוקה הכספית של המשק הקבוצי. אני מרשה לעצמי לצטט את הפרק הזה הנוגע בנכונות החתמה על הסכמים האחרונים בשאלת הרחבת ענפים או ייצובם:

"הגיע הזמן שנבחר במשק הקבוצי לקונסולידציה של הענפים. עלינו להשתחרר מהמגוון המגוון של המשק המעורר והבלתי הגיוני לבנין המשק. המגוון הזה אינו קרוש ויש לבחון אותו בחלנה אינדיבידואלית בכל משק ומשק ולהחליטו לתנאי המציאות. אין כל הברה שכל משק יקיים את כל הענפים שאפשר באופן תיאורטי לפתח במקום, כי אם יש צורך לבחור מה הם הענפים שהמשק מסוגל לקיים מבחינת כח האדם ומצבו הכלכלי..."

הנכונות האחרון בשאלה זו התנהל אצלנו באספה שבה דנו על הרחבת הברכות וכבר אז נשמעו דעות ורמות לזר שבפרק ה"ל. השאלה היסודית הנשאלת היא אם הענפים וכלי היצור שהרבותנו כעת מאפשרים לנו להגיע לרווחים המספיקים לכסות את מרבית ההספקות וההשתתפות שהמשק צריך לעמוד מדי שנה בשנה, וכאחר הזמן להעלות את רמת החיים של החברה; או אם אנחנו פוכרהים להרחיב ולהוסיף ענפים כדי להגיע למטרה זו. במקרה שלנו ידוע כי המצוקה הכספית איננה מאפשרת את האספקה הסדירה לענפים הקיימים, ומרכזי ענפים נונים סופרים בצדק שבהן חוזר מסודר היו יכולים להעלות את פריצן העבודה, ובתוצאה מכך גם את הרווחים.

אם נקבל את ההערכה האחרונה בנכונות, למה בכל זאת נכנסו להגדלת הלול והרחבת הברכות, רכשנו את ה"ח. 8, ומחכמים כעת את הגדלת המשק? האם לא היה נכון לנצל את הכספים הדרושים לכך לבסוס הענפים הקיימים, זאת במטרה בהנחה זאת, לחסל ענפים מסויימים אשר נראו לנו אחרי בדיקה במסמיוגם רק העתיד הרחוק יותר יוכל להראות את התוצאה הנכונה לשאלות הללו.

אני כשלעצמי חמתי בהרחבת ותוספת הענפים הנ"ל על אף הקשיים שלהם צפיה הבה או בצצוע. הסיבות הן לפי דעתי משומות: לרשות הברכות שלנו עומד כוח מקצועי רציני ואסור היה לנו להתמקד הדימונות להגדלת ענף שהוכיח את עצמו כמקור הכנסה רציני. ה"ח. 8 שבידינו עוזר לנו כיום במימון הפירות הברכות ומכטיה הכנסות רציניות בו בזמן שדרוש לו כח-אדם מועט באופן יחסי. כל הגדלת הלול במעט ולא היה הכוח היות וקבלנו תקציב מסוים לשם כך. עומדת עור השאלה אם למדנו לנצל נכון את המכנים של הלול הפומדים לרשותנו. הרחבת המשעים באה רק באיחור, וכידוע לא באשמתנו. אין היות שוט מסק כיון המומחים שאצלנו יכול מסע של נשירים להצליח יפה; ואי נקח בחשבון את התכנון הארצי, ברור שהתוספת הנה של 100 ד' היא סבבית.

כעת ישאלו אותי היכן הסוף: האם לא תמיד נמצא סיבות טובות להגדלה ולתוספת כמו אלו שצינתי לעיל? קשה לי לתת תשובה מוחלטת לשאלה זו. באופן כללי היותי אומר שעת ההרחבות האחרונות ואלו שבחכנון (כמו במסע ובמפעל) אנחנו יכולים ע"י נצול נכון של הקיים להגיע לכנס כלכלי. אבל חתיה זאת תשובה שחיה בלתי-מבוססת. לפי דעתי י לערוך חכניה הכנסות לשלש השנים הבאות, מבוססת על נצול מלא של הענפים הקיימים (במיוחד יש למצא פתרון לנצול רשת ההשקעה בבית), ואז לקבוע אם תפסח הכללי. ל החכ-נסות והרבות במשך השנים הללו יהיה אוחזו למטרה של יצור כלכלי ומשקי. יחד עם זאת יש לעשות נחה של הוצאות היצור של כל ענף וענף, וזה נמצא שיש ענפים אשר אחרי תדמית הון חוזר מוצר לא יראו רווחים יש לזרז למסק-נה מרחיקת לכת לגביהם.

כעת אנחנו עומדים לפני עריכת חכניה משק לשנה הבאה. יש להבין את החמר כמו שצינתי לעיל ולהביאו לפני כל החברה כדי שנוכל לזרז בכל הבעיה בפרספקטיבה הנכונה לאור התנאים של משקנו.

לכתינת ערכי יסוד

רבות הן הבעיות המשקיות והחברתיות המלוות בנין קבוץ. נוסח שלעומים הן כה רבות עד שהן הופסות את כל המחשבה הקולקטיבית ואינן משאירות מקום לכתינת ערכים שלאורם בנינו ושלאורם הננו חיים חיי קבוץ. אך נראה גם שאין אנו מנסוגלים לחיות רק חיי טעה: לא על הלחם לבדו יחיה האדם!

כששני חברי קבוץ נפגשים ברחבי הארץ ועושים חברות כינייהם, אחת השאלות הראשונות היא: "מאיזה מטק אנו?" חז"ל אמרו כי "חיים ומוות בידי הלשון", וכן הוא. האם המלה "מטק" מכמאת באמת את כל צורת החיים שלנו, או האם המטק הוא חלק, אמנם חשוב מאד, של אותה יצירה ששמה קבוץ? הננו מתבאים, ובצדק, כיצירתנו המשקית, אך היא רק אחד היסודות שעליהם מושתת הקבוץ. בעיני המושג "קבוץ" הוא רקמה מסובכת מאד; הוא כולל בכוונת ערכי שתוף ושיוון, ערכי חנוך ותרבות, ואת אלה יש לבחון מדי פעם לאור המציאות.

בשנים האחרונות חי הקבוץ (בכל הזרמים) כסתירה שבין אפשרויות הגדולות של גדול ופחות משקי לבין צמצום מספר החברים שלו (או, במקרה הסוב, גדול אסי מאד במספר חבריו). סתירה זו פתחה את הדלת לרעה בפני העבודה השבירה. המניע לצד הוא ברור ומובן, אך השאלה בעינה עומדת האם צורת החיים הקבוצית יכולה להתקיים לאורך זמן כשהיא בנויה, אפילו רק חלקית, על עבודה שכירה. בעיני התשובה לשאלה היא "לא" מוחלט, ואין מעניינים אותי ההבדלים הקיימים כהיכול בין עבודה שכירה שבחרשה לבין זאת שבחלוצות או בענף אחר בלשהו. העבודה השכירה חותרת תחת יסודות הקבוץ ומאיימת להפיל את הבניין כולו. החנועה אינה עוורת לסכנה ומנסה למצא יתרון בדרכים שונות, אך לדעתי ראשית הפתרון איננה בהחלטה של מנכירות החנועה, כי אם בהכרה של כל חבר החי בקבוץ, באשר הקבוץ יקר לו.

גם הקבוץ שלנו תל את המציאות הזאת של חסר ימים עובדות בכל עונות השנה, ועינינו נישאות לתשלמה. ברור לכולנו כי ההשלמה היא בחוצה לנו מכל הטעמים, משקיים בחברתיים. אך אני מעיד לשאול האם חברינו הנושבים בכלל על חסול העבודה השכירה אצלנו בעזרת ההשלמה לכשתבוא.

הפתרון לשאלת העבודה השכירה הוא בהשלמה. אך בכדי לגדל אנשים צעירים שירצו להיות חיי קבוץ יש לחנך. יש לחנך לא רק את הנוער שבערים ובמושבות, כי אם גם את זה שבמקום, הנוער והילדים הגדלים בחור ביתנו. טעות היא לחשוב כי מציאות מורה מסור ומוכשר מבטיחה את הצלחת החבור. חלקו של המורה, כמורה הוא מתוך, הוא רב מאד; אך הילד חי לא רק בחור בית-הספר, והוא מושפע מתוכנית כולה, מהאווירה הכללית השוררת בקבוץ. אני מעיד לומר שילדינו בחד היום מבקשים יפה בין חבר קבוץ לבין פועל שכיר, ובמיוחד כי ערך יונה לשניהם בעיני הילד. ההבדל שבין שניהם אינו ברור לילד די צרכו, אך הוא חש אותו, וכאן הסכנה היא שהילד לומר ליהם ערך שונה לבני אדם. באן ראשית החנוך המעמדי שאותו הננו רוצים לחסל.

יש עוצ הופעות רבות בחיינו שבדיקתן תביא אותנו לכתינת ערכים. אך אין בדרכנו לכלול את הכל במאמר אחד, מבחינת "תפסת מרובה, לא תשסת". אם יהיה לנו כלשהו לדברים האמורים לעיל, יצא שכרי בהפסדי.

בחינה.

מחשבות בעניינים הרבות

הדבר ממנהגי אבותינו ומסורותיהם, עבר עליהם הקלח בימינו, ובחובת גם השבוע הנפש והחידה של "הימים הקוראים". בכל זאת, בהתקרב השנה החדשה מתעורר בנר איזה צרך לסקר השגים ובשלונות של זו שחלפה. בדעתי היום להאיר באור הבקרה כמה תופעות בחיי התרבות במשקנו.

נראה הראשונה כולם דבר אחד: חסר של התמדה ורציפות בפעולות הרבות-יות. יומה ליסד חוג או פעולה אחרת יש ויש, אך יחרי התחלה כזה נוסח ההתלהבות להעלות תוך שבועות מספר, תפס, לרובמה החוג הדרמטי. הושג מרדף מבוזבז, כחור מחזה, בלמון חפירות, ובכל זאת לא זכינו אפילו להצגה של מערכון אחד. האשימו את הקסו כשפה (שעיר לעזאזל חמידי ונה מאד אצלנו האשימו את המרדף, האשימו את מצב בריאותם של כמה מהמשתתפים - עובדה היא כי לא הצלחנו להגיע להשב של מש.

וזאת בדבר המקלה, הרביעיות וששיות למיניהן? גם בשם זה ישנו

ПОДКЗ

אחרי שמיעה אינפורמציה מלאה הוחלט להקציב את כספי "אלוקטורבה" להרחבת המסע ב-100 י'. ההצעה לקנות בחלק הכספים הנ"ל כלי תחבורה נרחבת, אך האספה ייפה את כוונת של המזכירות לברר הלאה ענין של דכישת טכניק לחלטה ורכישת ארטו במקום הרותג'.

במזכירות

בזמירות: הוחלט שאוסי יבא לספרל בענייני הסוס, בעקר להקדיש את קבלת הכספים בעד פדיון השקעות שאושרו לנו. הוצע כי מבאל כהן יקח את מקומו של אוסי כמרכז סקול.

קואופרטיב: בעית העובדים הקואופרטיב טוב הועמדה בכל חריפותה בפני המזכירות. הוסל על ועדת התצעות להביא הצעה במשך שבוע ימים כדי שנוכל להבטיח לקואופרטיב הכנסת עובד נוסף בהקדם האפשרי.

השני: התקיים דיון יסודי בעניני השמל. צוינה העובדה שבמשך כל השנים לא היה טפול רציני ברשת השמל. כעת, עם אפשרות לקבל הקצב לתוספת רשת השמל וביח גנרטורים (כולל את העובדה שהגנרטור החדש נמצא כבר במקו), מציעה המזכירות שיוסף סינה יספד בהצעת רשת השמל, הכניסו ותכנון המכון החדש. הוחלט לגרר במשך החודש הקרוב את אפשר להקים את הבנין למכון הזמן קצר. את כן, נחכה בהקמת הגנרטור החדש לגמר הבנין למכון.

ציור לשוסך: הוחלט לרכש קומפרסור לשוסך.

הכנות לחורף:

סדור וילק - הוחלט לבדוק את התפוצה החדשה לסדור וילק ע"י
התקנת סנק בסביבות המכונה, כדי להזרים מטמ וילק במדיטציה לכל הארכנים.

העברות בבתי הילדים - מסוט שהמפתח לכל התעברות הוא גמר ביה"ס החדש הוללם לעשות סדר צמני לכיוב ואת יתר הסדורים הנחוצים חוץ שבועיים.

מחנך לצאן ומחלובים - הוחלט לצאת לבצוע העבודות הנ"ל מיד
אחרי קבלת החסרים הדרושים מהסוכנות.

עולם סקול: בגלל בעיות העבודה שהוצר במסגרת עם עובדיו על פנקס
מ. הוחלט לחדר אפשרות עשיית עולם הסקול ע"י קבלן חנוך.

שירה אש"ד: הוחלט לדרש בישיבה הקרובה בין המועצה האזורית לכין נציגי-הנהלה אש"ד, ששני אוטובוסים נוספים יכנסו למשק במשך היום, אחד לשדה זה אלה המגיעים מח"א כשעוד הצהרים, שוב בשביל הפועלים היוצאים ב-3.15 אחה"צ. נוסף על כך דורש תמ"ק הפסקת הנסיעה אלינו דרך חצור.

* דמכיים: בדונה שאלת טפול באמנים דמכיים, כגון פועלי-חרוץ מכל הסוגים, הכשרה מקצועית ובוודים הכללים אליהם ע"י משרד הפורציה הציונית. המוכרים לטח החלטות מרחיקות לכת והביאה להצעה לועדת החברה לטפול הנכון באמנים הכל. בקשר עם כך הוחלט לבחר בועדת קליטה במקום האפשרי.

בועות חתונה

בדרובו שתי שאלות: (א) כספי פאזייטס מוגרמניה.
(ב) טפול בזמניים וקליטת עליה של מועמדים.

המסורה הראשונה היא וכו' עד והוצע לברר עם חברי' מסויימים באחד
את צורת ספרות האשכול הזאת.

ביחס לנקודה השניה נרובה הצעת המזכירות, וסוכמו הצעות הנקודה הקליטה.

בועדת התרבות:

לא הייתה ישיבה של הועדה המלאה, אך יש ספור של שומרי בחבים, הוצאת העלון וסיוור הצורה והופעות. תחוב לכלכלת המסך התחיל לפעול: הפגישות הראשונות היו מוקדשות לקרקע ומים. משלחה עם הנריס טחשתתפו מתקבל הרשם שהחוב הוא מענין ביותר וחיוני מאד לכל חבר.

גרעין "לנוב":

ראשוני הגרעין הגיעו לפני כ-10 ימים. דווקא כבר נכנסו לענינים. העובדה שאיבן כבר סוען שאינו יכול להסתדר עלי וני מראה בצורה כוללת ביותר את צורת הקליטה בעבודה. על הקצוץ לעטות כמה סדורים כדי לשפר את תנאי הייור ולרשם את המועדון. הננו מתרכזים על גורם ומקוים לראות את הקבוצה כולה בהקדם.

ברכותינו לשנה החדשה שלווחות לכל הקבוצה, ובמיוחד לאלה הנמצאים "אף-שם בארץ".